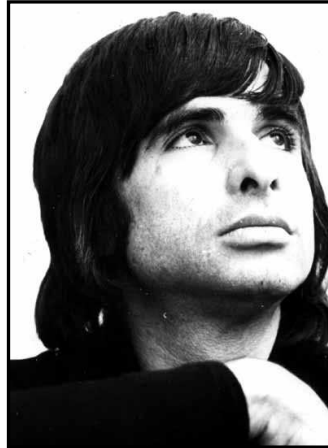

דוד אבידן מראיין את ג'ון אשברי, אנדרי וזנסנסקי, יבגני יבטושנקו ואייזק אסימוב.

בתחילת שנות התשעים, כשהמוות כבר ארב בפניה, ניסה דוד אבידן, פעם נוספת, להתפרנס בכבוד ושימש ככתב עבור מוסף השבת של 'ידיעות אחרונות'. במסגרת חלטורה זאת, אחת מיני רבות שנטל על עצמו המשורר במהלך מאבקו הסיזיפי בחסרון הכיס, ראיין אבידן שלושה מן המשוררים הבולטים בעולם באותה העת: ג'ון אשברי, אנדרי וזנסנסקי ויבגני יבטושנקו. בראיונות אלו (ראיונות שבהם לא פעם דברי המראיין מסקרנים יותר מדברי המראיין) חרף הברק הרטורי וההומור המושחז, חושף אבידן (בשאלות תמוהות כגון: "כמה כסף קיבלת?" או "עד כמה את מפורסם?" או "מי יותר מפורסם" וכו') את מצוקתו החומרית האישית, את תסכולו הרב נוכח אי-הצלחתו להזדהר בשמי השירה הבינלאומית ואת חיבתו הידועה להירארכיות ולמדרגים בין-משורריים. לצד ראיונות אלו, פרסם אבידן גם ראיון, או מוטב לומר זיכרון של ראיון ישן, עם סופר המד"ב היהודי הנודע אייזק אסימוב.

ארבעת הראיונות מכונסים כאן לראשונה.